

РЕШЕНИЕ

№ 5975

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8057** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 208, ал.2 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. А. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.5, против решение № ПИ-265/30.07.2020г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му с вх. № 59-00-697/16.07.2020г. по описа на ТД на НАП С., срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С20022-000-0294814/14.07.2020г., издаден от Р. И. Я.-Г. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи, че отказът за отмяна на наложените обезпечителни мерки е незаконосъобразен, тъй като искането на публичния изпълнител до съда за продължаването им е направено след изтичане на срока по чл.121, ал.4 ДОПК. Счита, че Решение № ПИ-265/30.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата му срещу отказа е оставена без уважение, е издадено след 14-дневния срок по чл.197, ал.1 ДОПК. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител моли съда да отмени обжалваното решение и постановения отказ. Моли съда в случай, че отхвърли жалбата да не присъжда разноси на ответника, тъй като забавата във връзка с обезпечителните мерки е по вина на ответника.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на решението на директора на ТД на НАП – С. и на отказа за отмяна на наложените обезпечителни мерки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220320001062-020-001/25.02.2020г. на М. А. И. е възложена ревизия с обхват данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периода 01.01.2014 – 31.12.2019г. Заповедта е изменена със заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № №Р-22220320001062-020-002/ 22.05.2020г., ЗИЗВР №Р-22220320001062-020-003/ 25.06.2020г. и ЗИЗВР №Р-22220320001062-020-004/ 14.07.2020г.

С искане за предварително обезпечение на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПОМ) с № Р-22220320001062-039-0014/27.02.2020г. ръководителят на ревизията е поискал, на основание чл. 121, ал.1 и чл.124, ал.4 вр.с чл. 121, ал.1 от ДОПК налагане на ПОМ. Предполагаемите задължения на лицето са в големи размери 400 000.00 лв., от които главница в размер на 350000 лв. и лихви към 27.02.2020г. в размер на 50000 лв.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С200022-023-0000733/28.02.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложена възбрана върху следните недвижими имоти: поземлен имот, КИД 68134.4337.2176, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица].-Апартамент, КИД 68134.4337.2176.1.5, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], ет.3, ап. 5.-Апартамент,КИД 68134.1933.25.4.113.

Постановлението е връчено в АВ - С. на 28.02.2020г., а на лицето е връчено от ревизиращия екип на 11.03.2020 г. Не е обжалвано по административен ред.

На 25.06.2020г. от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място] е до АССГ е подадено искане за продължаване срока на наложените на М. А. И. предварителни обезпечителни мерки, съгласно чл.121, ал.4 от ДОПК. Съдът е приел, че искането е подадено в срок и е допустимо, а по същество е приел, че са налице условията по чл.121, ал.1 от ДОПК и са изпълнени изискванията по ал. 3 на същата разпоредба и с определение № 5699/29.07.2020г. постановено по адм.д. № 7135 по описа за 2020г. на АССГ, на основание чл.121, ал.5 от ДОПК, е продължил срока на наложените с постановление изх. № С200022-023-0000733/28.02.2020г. предварителни обезпечителни мерки по отношение М. А. И., ЕГН7908107006, от [населено място], до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119, ал. 3 ДОПК. Видно от представената по адм.д. № 7135/2020г. на АССГ разписка, препис от определението е връчен на ТД на НАП С. на 10.08.2020г. По същото дело на 04.08.2020г. е подадена молба от процесуалния представител на жалбоподателя в настоящето производство М. А. И., с която е поискал да се запознае с делото. На 17.08.2020г. съдия-докладчикът по делото се е произнесъл по молбата. На 04.09.2020г. адв. Б. се е запознал с адм.д. № 7135/2020г. на АССГ.

С искане вх. № С200022-000-0294814/01.07.2020г. на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С. жалбоподателят е поискал наложените ПОМ да бъдат отменени. Искането е мотивирано с изтичането на четиримесечния срок за налагане на ПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК., поради което наложените ПОМ се считат прекратени, тъй като не е издаден РА и не е направено искане за продължаването им пред АССГ.

По искането е постановен отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки по чл.208, ал.2 ДОПК с изх. № С200022-000-0294814/14.07.2020г. на главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С.. За да постанови отказа, органът е приел, че публичното задължение не е погасено, не са налице основанията по чл.255, ал.1, т.2 и т.5 ДОПК. Изложил е мотиви, че в четиримесечния срок от налагане на първата обезпечителна мярка публичният изпълнител е сезирал АССГ с искане за продължаване на срока на наложените ПОМ с изх. № С 200022-006-0000632/25.06.2020г. постъпило в съда на 25.06.2020г., по което се чака произнасяне.

Отказът е обжалван от М. А. И. пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. № 59-00-697/16.07.2020г. по описа на ТД на НАП – С..

С жалба вх. № 59-00-697/28.07.2020г. М. А. И. обжалва мълчалив отказ на директора на ТД на НАП – С. по жалбата му срещу отказа за отмяна на наложени обезпечителни мерки, на осн. чл.208, ал.2 ДОПК до АССГ, чрез директора на ТД на НАП – С..

Директорът на ТД на НАП - С., в производство по реда на чл.197, ал.1 от ДОПК, на основание на чл.267, ал.2, т.5 от ДОПК, с решение № ПИ/ 30.07.2020г. оставя жалбата срещу постановения отказ без уважение като неоснователна. Решението е връчено на М. А. И. по електронен път на 31.07.2020г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Отказът за отмяна на наложени обезпечителни мерки по чл.208, ал.2 ДОПК е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 208, ал.1 ДОПК – публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП – С..

Оспореното решение също е издадено от компетентния орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок. Жалбата срещу отказа за отмяна на наложените обезпечителни мерки на основание чл.208, ал.2 ДОПК е подадена на 16.07.2020г. решението на директора на ТД на НАП С. е постановено на 30.07.2020г. преди изтичането на 14-дневния срок. Следователно неоснователни са доводите на жалбоподателя, че решението на директора на ТД на НАП-С. е издадено извън времевата компетентност за произнасяне.

Съгласно чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването му след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. В ал.2 е предвидено, че отказът за отмяна на обезпечението може да бъде обжалван по реда на чл. 197 в 7-дневен срок от съобщаването му.

В случая не се спори, че публичното задължение не е погасено.

Според чл. 225, ал. 1, т. т. 2 и 5 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител: 2. когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред; 5. когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението; в този случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за

изменение, след което прекратява производството. В случая между страните не се спори, че не са налице предпоставките, предвидени в цитираните разпоредби, доколкото в конкретния случай обезпечителните мерки са предварителни, тоест не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание.

Съгласно първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Данни и доказателства за наличието на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка не са представени от жалбоподателя.

Спорът между страните е относно приложението на чл. 121, ал.4 от ДОПК, според който когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице.

В случая, от събраните по делото доказателства се установява, че първата обезпечителна мярка е наложена на 28.02.2020г. видно от справка в АВ – С.. До 28.06.2020г. не е издаден ревизионен акт.

На 25.06.2020г. в съда е постъпило искане за продължаване на срока на наложените с Постановление изх. № С200022-023-0000733/ 28.02.2020г. предварителни обезпечителни мерки по отношение на М. А. И., до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119, ал. 3 ДОПК.

Следователно, на осн. чл.121, ал.4 ДОПК, наложените ПОМ не се смятат за прекратени. Това е установено и в мотивите на определение № 5699/29.07.2020г. по адм.д. № 7135/2020г. на АССГ, където изрично този въпрос е обсъден при преценката на допустимостта на искането.

По изложените съображения, след като не са налице законовите предпоставки за отмяна на наложените ПОМ спрямо жалбоподателя правилно и законосъобразно е отказано те да бъдат отменени.

С оглед изложеното, Решение № ПИ -265/30.07.2020г. на директора на ТД на НАП - С. и отказът за отмяна на наложените обезпечителни мерки, на основание чл.208, ал.2 ДОПК, на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция "Събиране", са издадени в съответствие на материалния закон и при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в установената форма и в съответствие с преследваната цел, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода от делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК. В съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК и предвид фактичката и правна сложност възнаграждението следва да се определи в размер от 100 лв. съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът не споделя възражението на жалбоподателя да не се присъждат разноски на ответника, тъй като забавата във връзка с продължаването на срока на наложените ПОМ се дължи на неговото бездействие. Разноските не са средство за обезпечение на причинени вреди от забавени действия на администрацията. Освен това, след постановения отказ жалбоподателят е узнал за подаденото искане до съда и съществуването на адм.д. № 7135/2020г, което се установява и от подадената на 04.08.2020. молба от адв. Б. по

адм.д. № 7135/2020г. Въпреки това жалбоподателят е подал жалбата си до съда на 05.08.2020г., по която е образувано настоящето дело и което поддържа и след като се е запознал с делото на 04.09.2020г. Следователно, не е налице и хипотезата на чл. 161, ал.3 ДОПК.

Воден от гореизложеното, Административен съд София град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.5, срещу решение № ПИ-265/30.07.2020г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му с вх. № 59-00-697/16.07.2020г. по описа на ТД на НАП С., срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С200022-000-0294814/14.07.2020г., издаден от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА М. А. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Национална агенция за приходите сума юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: